

ACCIÓ POPULAR

PUBLICACIÓ QUINZENAL

PORTAVEU DE LES DELEGACIONS COMARCALS DE BERGA I SOLSONA

Any I.

2 d'abril de 1932.

Núm. 3

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ:

CASAL D'ACCIÓ POPULAR DE BERGA I SOLSONA

PREUS DE SUBSCRIPCIÓ:

Un any, 5 pessetes.

Número solt, 20 cèntims.

Qui la fa, que la pagui!

El Protestantisme al implantar el sistema de la pròpia i personal interpretació de la Bíblia, sense el mestratge i guia de l'Església catòlica, va posar la pedra fonamental del lliberalisme.

L'Església, en l'edat mitjana, havia associat el sentiment religiós al treball i el fruit foren els Gremis, institucions models, que, amparant i defensant tota mena de drets de l'obrer, salvaguardaven els del patró, que esdevenia, de fet, el «Germà gran» del treballador.

El principi de llibertat absoluta, sense Déu, aprofitant-se dels grans invents de la època i, valent-se de l'increment de la maquinària, va desfer els Gremis, va rompre amb el germà obrer, i va fer d'aquest un esclau, una peça de la maquinària, exigint-li jornades llarguíssimes amb retribucions les més esquifides.

Substituït el contracte de treball, el principi d'amor fraternal cristià, per el truculent i rovolucionari de la llibertat, el patró va desentendre's de les necessitats del seu operari i aquest restà isolat i víctima de l'explotació: va fundar-se el pauperisme i va donar-se peu a totes les aberracions ideals que avui sofrim.

Contra els abusos amb que, despreciant la doctrina catòlica i fundant-se en el

lliberalisme, els patrons explotaren els seus obrers, forçosament la reacció devia ésser violenta: l'obrer, deixant-se enlluernar per la llibertat sense Déu i, despreciant, també, la doctrina catòlica, s'organitzà en el socialisme, per a capgirar la societat, fins a arribar a la «dictadura del proletariat» del comunisme d'avui.

Si la primera fase de la falsa llibertat va portar-nos el pauperisme de la classe obrera, per les mateixes lleis, la segona fase de la sofística llibertat, de la lluita en la qual vivim, ens portarà, augmentadament per reacció, al pauperisme absolut de totes les classes i de tots els estaments.

La societat com l'individu són responsables dels seus actes d'acord amb una justícia absoluta i, tant l'home singularment considerat com socialment, en el seu pecat, hi troben la penitència.

No podem, d'una manera absoluta, ni aturar ni modificar els esdeveniments. Som tots petites peces del gran engranatge de l'humana societat. Movem-nos, però, amb llibertat cristiana en l'eix de la nostra situació particular, tots podem amb la nostra manera d'ésser i d'obrar, acel·lerar o retardar aquesta gran maquinària social; i de l'esforç que en aquest sentit haurem fet, en som responsables tots davant dels homes i